

forkastedes, idet 74 stemte for, 89 imod.

Ændringsforslag nr. 1 uden for tillægsbetænkningen af Alfred Hansen (DR)
forkastedes, idet 79 stemte for, 89 imod.

Ændringsforslag nr. 2 uden for tillægsbetænkningen af Alfred Hansen (DR) betragtedes som
bortfaldet efter forkastelsen af ændringsforslag nr. 1 uden for tillægsbetænkningen.

Ændringsforslag nr. 2 i betænkningen
forkastedes, idet 80 stemte for, 89 imod.

Ændringsforslag nr. 3 i betænkningen
vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 4 i betænkningen
forkastedes, idet 24 stemte for, 147 imod.

Ændringsforslag nr. 5-7 i betænkningen
vedtoges uden afstemning.

Lovforslaget som helhed sattes derefter til
forhandling.

Forhandling

Kaj Poulsen (S):

Det er med tilfredshed, at socialdemokratiet nu kan konstatere, at vi får en lovgivning igennem, som sætter en effektiv stopper for udstykning af ejerlejligheder, således at den medfølgende spekulation bliver stoppet.

Under den forhandling om ændringsforslagene, vi netop har haft, sagde hr. Arne Bjerregaard, at regeringen burde have taget en debat om enkeltheder, fordi man så havde undgået denne debat om ekspropriation. Justitsministeren har svaret 117 gange klart og entydigt, hvad regeringen mener om dette forslag og snakken om ekspropriation. Det har været entydigt nej hver gang. På trods af det har man fra de borgerlige partiers side forsøgt at mistænkeliggøre dette forslags klare hensigter.

Såfremt man bliver ved at lege sådan med grundlovens § 73, som man fra de borgerlige side gør i denne sag, er der ingen tvivl om, at dette misbrug vil udvande den mindretalsbeskyttelse, der ligger i grundloven. Kunne man fra de borgerlige partiers side

forklare mig forskellen på det, de kalder ekspropriation i denne sag, og de indgreb og reguleringer, der er lavet vedrørende kakkellovns-cirkulære, bygningsreglement, regionplanlægning og kommunalplanlægning? Det er helt klart, at såfremt man på den måde forsøger at chikanere det parlamentariske arbejde i et demokrati som det danske, er det folkestyrets parlamentariske grundlag, der er angrebet, og det må vi tage skarpt afstand fra i socialdemokratiet.

Svend Erik Hovmand (V):

Vi har i de seneste dage oplevet, at en række socialdemokrater har meddelt offentligheden med forargelse i stemmen, at andre partier i dette ting handler ikke alene uovervejete, men også usagligt, og en lang række andre argumenter har været brugt.

Jeg vil gerne gøre opmærksom på, at det, vi diskuterer her, er stop for ejerlejligheder, ændring af en lov, som socialdemokratiet selv har været med til at gennemføre. Men ikke nok med det, det er også spørgsmålet om brud på et forlig, som socialdemokratiet har indgået for ganske få måneder siden. Der var måske ikke mange ord om ejerlejligheder i selve forliget, men forliget var alligevel en besegling af den ejerlejlighedslovgivning, vi har opereret med i de seneste år.

Jeg skal ikke her begynde at fordele ansvar og skyld, men kun sige, at jeg mener ikke, at socialdemokratiet er det parti, der har grund til den største forargelse i disse dage, tværtimod.

Jeg vil gerne klart understrege, at når venstre er modstandere af denne lovgivning og vil benytte den først givne lejlighed til at få loven ophævet, er det, fordi vi mener, at ejerlejlighedstanken i sig selv er en god tanke både for den enkelte familie og for samfundet. Det er nødvendigt for mig at understrege, at vi selv sagt vender os klart imod fupmoderniseringer og urimelige spekulationsgevinster på ejerlejligheder, derom ingen tvivl. Men vi går også imod, at vi med et lovforslag som det, vi her taler om, afskærer en meget betydelig del af Danmarks befolkning fra nogen sinde at få mulighed for at eje deres egen bolig. Hvorfor skal man diskriminere over for den ca. 1 million mennesker, der bor i de 400.000 lejligheder, der berøres af dette lovforslag? Hvorfor skal man sige til